



Apare la fiecare început de lună.

Cuprinde tot sau aproape tot despre colectivitatea Vulcana-

Băi.

Urmărește să culeagă și să împrăștie cam tot ce interesează.

Mulțumește cititorilor săi, asigurându-le apolitismul declarat.



Nr. 15 din 1 aprilie 2012

MENSUAL AL VULCĂNENILOR ȘI....AL CELOR CU „OCHII” PE EI!

*„Domnul nostru a înscris promisiunea Învierii nu numai în cărți, ci și în fiecare frunză a primăverii.”
(Martin LUTHER)*

LEGENDA IEPURAȘULUI DE PAȘTE



Mai este puțin și SFÂNTA SĂRBĂTOARE A ÎNVIERII DOMNULUI IISUS HRISTOS va veni și la noi. Pentru români, oul reprezintă simbolul acestei mari sărbători religioase. Însă de unde a apărut legenda iepurașului de Paște și cum a ajuns la noi? De unde a apărut oare acest obicei și de ce a ajuns el să fie asociat cu cea mai mare sărbătoare creștină a oamenilor?

Iepurașul aducător de ouă roșii provine de pe meleaguri germane și simbolizează fertilitatea. Prima apariție a iepurașului ca simbol al Paștelui a avut loc în Germania, apărând menționat în cărți în jurul

anului 1500, deși e probabil ca el să fie prezent de mai multă vreme în tradiția populară. Germanii sunt, de altfel, primii care au inventat dulciurile în formă de iepurași, la 1800, din aluat și zahăr. În aceeași perioadă, în Franța și Germania au apărut și primele ouă din ciocolată.

Am găsit o foarte frumoasă legendă a acestui iepuraș care poate fi lecturată tuturor copiilașilor care cred în venirea iepurașului și nu numai... Și eu cred în Iepurașul de PAȘTE!!!

„Odată, demult, pe când zânele colindau pădurile și piticii răscoleau măruntaiele pământului în căutarea pietrelor prețioase, pe când animalele vorbeau și puii de lup se jucau cu mieii, trăia într-o căsuță dărăpănată la marginea unui cătun, un olar împreună cu nevasta și cei doi copii ai lui. Erau destul de săraci și își duceau traiul doar de pe urma vaselor de lut pe care olarul le vindea la târgul din apropiere. Într-una din zile, pe când se întorcea de la târg, numai ce zărește olarul într-un tufiș de la marginea pădurii un iepure ce se ascundea tremurând tot de frică.

Nu i-a fost prea greu să-l prindă și să-l vâre în traistă, gândindu-se numai la friptura pe care avea să o facă din bietul iepuraș. Ajuns acasă, îi dădu traista nevestei, poruncindu-i să gătească iepurele, iar el, ostenit de atâta drum, se trânti în pat și adormi pe dată. Cei doi copilași, auzind porunca tatălui, se strecurară binișor și priviră în traistă, de unde le străluciră doi ochișori speriați și înlăcrimați. Din întuneric, iepurașul își aștepta sfârșitul plângând, pentru că auzise și el planul îngrozitor al olarului și înțelesese despre ce era vorba. Doar v-am spus că pe atunci animalele înțelegeau limba oamenilor.

Copiilor li s-a făcut așa o milă de bietul iepuraș, că abia au așteptat ca mama lor să plece o clipă din bucătărie și au înșfăcat iepurele, punând în locul lui un ștergar.

Au alergat cât au putut până la marginea pădurii, iar acolo au dat drumul micului urecheat, care a fugit mâncând pământul. Bineînțeles ca olarul a certat-o pe nevastă pentru că n-a avut grijă de iepure, iar în acea seară n-au mâncat friptură, ci urzici. Dar s-a întâmplat un lucru mult mai frumos. Mama Iepuroaică a zvonit prin toată pădurea fapta cea bună a copiilor .

Despre ispravă a aflat și Zâna Eastres, slujitoarea Primăverii. Și cum se apropia Sărbătoarea Primăverii, Zâna s-a gândit să-i răsplătească pe cei doi copii pentru salvarea iepurașului și a poruncit iepurilor să le ducă daruri. Astfel, copiii olarului au găsit într-o dimineață, frumos înșirate pe pervaz, alune, fructe uscate, ciuperci și faguri de miere.

De atunci, în fiecare an, tot mai mulți iepurași aduc daruri copiilor cuminți, harnici și buni.

Cu timpul, sărbătoarea Primăverii s-a contopit cu cea a învierii Domnului Iisus Hristos. Despre olar și copiii lui abia dacă-și mai amintește cineva. Zânele s-au pierdut în negura vremii, dar iepurașii n-au uitat niciodată de îndatorirea lor de a aduce, de Paște, tot felul de daruri copiilor.”

SFÂNȚA SĂRBĂTOARE A PAȘTELUI SĂ VĂ ADUCĂ ÎN SUFLETE ȘI ÎN CASE LUMINA CĂLĂUZITOARE, FERICIRE IAR DUMNEZEU SĂ VĂ VEGHEZE FIECARE PAS CE-L FACETI!

**✍ Pompilia BĂJENARU
BIBLIOTECAR,**

BIBLIOTECA COMUNALĂ „Grigore ALEXANDRESCU”

*„Pacea nu poate veni din dorința de pace, ci de la
suprimarea instinctelor de război.”
(Nicolae IORGA)*

OAMENI CARE AU FĂCUT ISTORIA...
INTERVIU CU DOMNUL *Ion GOGU* - VETERAN DE RĂZBOI (92 de ani)



Pompilia BĂJENARU: Am venit la dumneavoastră cu rugămintea de a ne povesti tot ceea ce vă amintiți din război!

Ion GOGU: Am fost recrutat în armată în 1942, aveam pe atunci 22 de ani. Am stat 2 ani în armată, în Brașov, la vânători de munte, aceasta fiind considerată premilitară. După terminarea acesteia am urmat o școală de cadre, am devenit instructor pentru contingentul care venea din urmă.

Pompilia BĂJENARU: Ce grad aveți?

Ion GOGU: Am fost mai întâi fruntaș, apoi caporal și mai târziu am ajuns sergent.

Așa... Ne-au dus apoi în Bucovina, eu tot în calitate de instructor. A urmat apoi plecarea pe front la Iași. Acolo eram în linia a doua. De acolo, de pe front, ce să vă spun. Șuierături de gloanțe, împușcături, vacarm, moarte peste tot de jur împrejur, ceva ca un sfârșit de lume...

Când a venit vremea să intrăm și noi în linia întâi, să-i schimbăm pe cei de dinaintea noastră nu am mai avut ce schimba, se rupsese frontul. Astfel, am pornit de la Iași pe jos până la Brașov. O săptămână ne-a trebuit să facem acest traseu. De mâncat nu-mi amintesc să fi mâncat ceva în timpul acesta, iar de odihnit, câteva ore în pădurea ce se chema Pădurea Trei Parale. Trebuia să înaintăm în marș forțat că ne prindeau rușii din urmă. Șuierau avioanele amenințător deasupra noastră...

În acest timp nemții făcuseră alt front la Târgu Mureș, în apus. Odată ajunși în Brașov am fost anunțați că vom pleca tot pe jos către frontul nou format din Târgu Mureș. Când ne-am apropiat de Târgu Mureș a început să miroasă greu. Înaintând am descoperit de unde venea mirosul: frontul era plin de cadavrele ostașilor căzuți pe care nimeni nu le ridicase de acolo de zile întregi. Te împiedicai de ei ca de bușteni. Se vedea că erau morți de câteva zile. Era irespirabil aerul... Se cunoșteau urmele frontului, gropi unde căzuseră proiectilele...

Când am intrat în luptă, într-una din zile a auzit un zgomot asurzitor, zgomot generat de un obuz care picase în apropierea noastră, peste noi. La scurt timp am auzit altul. Atunci am crezut că ne-a spulberat cu totul, picase extrem de aproape.

Pompilia BĂJENARU: Ați pățit ceva?

Ion GOGU: Atunci am fost rănit la picior. Eram eu cu încă un soldat care m-a ajutat apoi. Am găsit un gard pe care m-am târât deoarece aveam zdrobită laba unui picior. Erau bocancii plini de sânge. Târam acel picior către o mașină de salvare venită undeva mai în vale. Primul ajutor mi s-a acordat acolo, în acea salvare, după care m-au trimis la spital în Târgu Mureș.

Pompilia BĂJENARU: Erați îngrijiți bine în spital?

Ion GOGU: Era plin spitalul de soldați. De îngrijit ne îngrijeau însă condițiile erau vai și amar. Ne-au adus ca să ne învelim niște pături pline de păduchi.

Pompilia BĂJENARU: Cât ați stat în spital?

Ion GOGU: Nu mai țin minte. E mult de atunci... Știu că au vrut să-mi scoată schija din picior, m-au așezat pe masa de operație, o soră medicală mi-a pus un tifon pe nas și la scurt timp am fost inconștient. Când m-am trezit eram bandajat. Nu mi-au spus imediat – nu făcuseră decât să curețe rana, tija nu mi-o scosese pentru că era înfiptă adânc în țesuturi. Abia la două săptămâni mi-au scos-o. Ne îngrijeau, ne pansau zilnic, nu ne lăsau să suferim. Nu știu cât am stat acolo în spital, îmi amintesc doar că apoi ne-au mutat prin niște școli că nu mai era loc în spital, așa de mulți răniți eram.

Când mi-au dat drumul nu eram vindecat total, șchiopătam. Mai eram cu un tovarăș din Pucioasa. Am plecat de acolo în condițiile în care aveam cale lungă până la tren. Am mers atât de mult în ziua aceea că începusem să sângerez din nou, dar ce era să facem? Ne-am oprit la o familie de oameni cumsecade, ne-au dat mâncare și ne-au culcat în pătulul cu fân. A doua zi ne-au făcut rost de o căruță cu boi și așa am ajuns la gară și apoi acasă.

Pompilia BĂJENARU: Cred că erați cel mai fericit că ajungeți acasă...

Ion GOGU: Da... Părinții mei știau că fusesem rănit. S-au bucurat enorm când m-au văzut...

Ei... E urât războiul tată...Războiul înseamnă moarte, suferință, grozăvie mare. Gloanțele îți șuieră pe la ureche, unii mor, alții se vaită răniți și neajutorați... De mâncat, mâncam mai mereu pesmeți, eram mai tot timpul flămânzi, stăteam zile în șir nemâncăți uneori, rar aveam parte de o mâncare caldă. Noaptea dormeam pe apucate mai mult în tranșee...

Când a venit ziua să ne liberăm nu mi-am mai găsit hainele, trecuseră doi ani și nu mi le-au mai găsit. Mi-a dat un coleg un trening jerpelit ca să mă îmbrac, în picioare aveam papuci de lemn, parcă eram cerșetor. Așa m-am întors eu acasă după ce-mi slujisem țara – eram vânăt de frig pentru că era timp de iarnă, în ianuarie parcă. Când am ajuns în Gara de Nord nu știu câți dinți mai aveam în gură, așa de tare tremuram. Mă duceam printre vagoane unde ieșea aburul ca să mă încălzesc. Până la Chitila am venit într-un tren de marfă apoi am urcat în personal. Când m-au văzut ai mei s-au speriat. Mama mi-a luat hainele și le-a opărit să distrugă păduchii și m-au înfoclit în pături să mă încălzesc.

După toate astea, am venit acasă, m-am căsătorit, aveam 28 de ani. Mult timp auzeam noaptea bubuituri și șuierături de gloanțe... Și acum mă trezesc noaptea după ce visez că sunt pe front... Să ne ferească Dumnezeu de vreun alt război...!

„Munca este balsamul sângelui, munca este izvorul virtuții.”

(HERDER)

SECRETARUL UNITĂȚII ADMINISTRATIV-TERITORIALE

Fiecare unitate administrativ-teritorială și subdiviziune administrativ-teritorială a municipiilor are un secretar salarizat din bugetul local. Secretarul comunei, orașului, municipiului, județului și al subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiilor este funcționar public de conducere, cu studii superioare juridice sau administrative. Secretarul se bucură de stabilitate în funcție.

Perioada în care persoana cu studii superioare juridice ocupă funcția de secretar, precum și funcții de conducere din aparatul propriu de specialitate al unității administrativ-teritoriale/subdiviziunii administrativ-teritoriale constituie vechime în specialitate.

Secretarul unității administrativ-teritoriale nu poate fi membru al unui partid politic, sub sancțiunea destituirii din funcție.

Secretarul unității administrativ-teritoriale nu poate fi soț, soție sau rudă de gradul întâi cu primarul sau cu viceprimarul, respectiv cu președintele sau vicepreședintele consiliului județean, sub sancțiunea eliberării din funcție.

Recrutarea, numirea, suspendarea, modificarea, încetarea raporturilor de serviciu și regimul disciplinar ale secretarului unității administrativ-teritoriale se fac în conformitate cu prevederile legislației privind funcția publică și funcționarii publici.

Secretarul unității administrativ-teritoriale îndeplinește, în condițiile legii, următoarele atribuții:

a) avizează, pentru legalitate, dispozițiile primarului și ale președintelui consiliului județean, hotărârile consiliului local, respectiv ale consiliului județean;

b) participă la ședințele consiliului local, respectiv ale consiliului județean;

c) asigură gestionarea procedurilor administrative privind relația dintre consiliul local și primar, respectiv consiliul județean și președintele acestuia, precum și între aceștia și prefect;

d) organizează arhiva și evidența statistică a hotărârilor consiliului local și a dispozițiilor primarului, respectiv a hotărârilor consiliului județean și a dispozițiilor președintelui consiliului județean;

e) asigură transparența și comunicarea către autoritățile, instituțiile publice și persoanele interesate a actelor prevăzute la lit. a), în condițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare;

f) asigură procedurile de convocare a consiliului local, respectiv a consiliului județean, și efectuarea lucrărilor de secretariat, comunică ordinea de zi, întocmește procesul-verbal al ședințelor consiliului local, respectiv ale consiliului județean, și redactează hotărârile consiliului local, respectiv ale consiliului județean;

g) pregătește lucrările supuse dezbaterii consiliului local, respectiv a consiliului județean, și comisiilor de specialitate ale acestuia;

h) alte atribuții prevăzute de lege sau însărcinări date de consiliul local, de primar, de consiliul județean sau de președintele consiliului județean, după caz.

(în numărul viitor: *Administrarea bunurilor*)

Primarul Comunei Vulcana-Băi prin Dispoziția nr. 240 din 14 martie 2012 a convocat în ședință ordinară Consiliul Local al comunei Vulcana-Băi, joi, 22 februarie 2012 și a propus următoarea ordine de zi:

1. *Atribuirea denumirii preot Vasile MILEA, unei străzi din satul Vulcana de Sus;*

2. *Aprobarea planului pe anul 2012 pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare destinate prevenirii și gestionării situațiilor de urgență;*

3. *Stabilirea principiului organizării și funcționării unităților de învățământ la nivelul comunei Vulcana-Băi;*

4. *Aprobarea proiectului „Înființarea Centrului local de informare și promovare turistică, în comuna Vulcana-Băi, județul Dâmbovița”;*

5. *Stabilirea de măsuri pentru asigurarea participării cetățenilor, a instituțiilor publice și a operatorilor economici la realizarea activităților de gospodărire, înfrumusețare și păstrarea ordinii și curățeniei în comună;*

6. *Stabilirea de măsuri privind administrarea imobilelor situate pe strada Mihai Eminescu, nr. 18 și pe strada Dimitrie Bolintineanu, nr. 2;*

7. *Stabilirea de măsuri privind utilizarea suprafețelor de pajiște permanentă de pe trupurile islazurilor comunale, în anul 2012;*

8. *Probleme curente ale administrației publice locale;*

9. *Propuneri pentru asigurarea conducerii ședinței următoare.*

✍ Maria MOREANU,
DIRECTOR EXECUTIV,
DIRECȚIA PENTRU MONITORIZAREA
PROCEDURILOR ADMINISTRATIVE

„Rugăciunea nu este un lucru de scurtă durată. Nu este o voce ce plânge neauzită și acoperită de tăcere. Este o voce care ajunge la urechea lui Dumnezeu..□

(E. M. BOUNDS)

ÎNVIEREA DOMNULUI



În Biserica Ortodoxă, pe 15 aprilie, este Sfânta și Marea Duminică a Paștilor. În această duminică „prăznuim Învierea cea dătătoare de viață a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos”. Semnificațiile sărbătorii Sfintelor Paști sunt prezentate în Sinaxarul Utreniei Învierii, slujbă săvârșită în noaptea acestei zile.

Numim sărbătoarea de Paști, după cuvântul care în vechiul grai evreiesc însemnează trecere; fiindcă aceasta este ziua în care Dumnezeu a adus, la început, lumea dintru neființă întru ființă. În această zi smulgând Dumnezeu pe poporul israelitean din mâna Faraonului, l-a trecut prin Marea Roșie și tot în această zi, S-a pogorât din ceruri și S-a sălășluit în pântecul Fecioarei. Iar acum, smulgând tot neamul omenesc din legăturile iadului, l-a suit la cer și l-a adus iarăși la vechea vrednicie a

nemuririi.

Drept aceasta, bucurându-ne peste fire, prăznuim, cu strălucire, Învierea, închipuind bucuria cu care s-a îmbogățit firea noastră prin îndurarea milostiviilor lui Dumnezeu. De asemenea, dându-ne unul altuia obișnuita sărutare de Înviere, prăznuim și risipirea vrajbei, arătând prin aceasta unirea noastră cu Dumnezeu și cu îngerii Săi. Iar Învierea Domnului, așa s-a petrecut: La miezul nopții pe când străjerii păzeau mormântul, pământul s-a cutremurat și un înger s-a pogorât și a răsturnat piatra de pe mormânt. Ostașii văzând aceasta, s-au înspăimântat și au fugit; numai după aceea s-a petrecut venirea femeilor la mormânt, sâmbătă după miezul nopții, aproape de revărsatul zorilor. Învierea a cunoscut-o întâi Maica lui Dumnezeu, care, după cum grăiește Evanghelia de la Matei, ședea la mormânt împreună cu Maria Magdalena. Dar spre a nu se arunca îndoială asupra Învierii, din pricina dragostei de mamă pentru Fiul său, de aceea zic Evangheliștii că Domnul S-a arătat mai întâi Mariei Magdalena. Ea a văzut și pe îngerul, ce sta pe piatră, și plecându-se, a văzut și pe cei dinăuntrul mormântului, care au vestit Învierea Domnului și au grăit: „A înviat, nu este aici, iată locul unde L-au pus pe Dânsul”. Deci, auzind ea acestea, a alergat degrabă la ucenicii cei mai înflăcărați, la Petru și la Ioan, și le-a vestit lor Învierea. Iar întorcându-se ea cu cealaltă Marie la mormânt, le-au întâmpinat pe ele Hristos, zicându-le: „Bucurați-vă!”. Drept era, ca seminția femeiască să audă ea, mai întâi, bucuria, ca ceea ce a auzit mai întâi: „întru dureri să nască fii”. Ele fiind biruite de dragoste, s-au apropiat și s-au atins de preacuratele Lui picioare, voind să-L cunoască mai cu dinadinsul. Apostolii au venit la groapă și Petru numai plecându-se în mormânt, s-a întors înapoi, iar Ioan a intrat înăuntru, a privit mai cu de-amănuntul și a pipăit giulgiul și mahrama capului (Luca 24, 12; Ioan 20, 3-8). Magdalena, spre a se încredința mai cu dinadinsul despre cele ce văzuse, a venit iarăși împreună cu celelalte femei la mormânt, cam pe la revărsatul zorilor și au stat afară și plângeau. Dar uitându-se ea în mormânt văzu doi îngeri strălucind de lumină, care, certând-o oarecum, i-a grăit: „Femeie ce plângi? Pe cine cauți? Pe Iisus Nazarineanul cauți? Pe Cel răstignit? S-a sculat, nu este aici”. Și îndată s-au ridicat cuprinși de teamă, văzând pe Domnul. Iar aceea întorcându-se a văzut pe Hristos stând și părându-i-se că El este grădinarul (că mormântul era în grădină) I-a zis: „Doamne, dacă tu l-ai luat pe El, spune unde L-ai pus; și eu Îl voi lua pe Dânsul”, și căutând ea din nou către îngeri, Mântuitorul a grăit Magdalenei: „Marie!”; iar ea înțelegând dulcele și cunoscutul glas al lui Hristos, voia să se atingă de El. Dar El a zis: „Nu te atinge de Mine, că încă

nu M-am suit la Tatăl Meu; precum socotești, ție ți se pare că Eu sunt încă om; ci mergi la frații Mei și spune-le, cele ce ai văzut și auzit”; și Magdalena a făcut așa. Luminându-se de ziuă, ea a venit iarăși la mormânt cu celelalte; iar cele ce erau cu Ioana și cu Salomeea au venit la răsăritul soarelui și, pe scurt grăind, femeile au venit la mormânt adesea și între ele era și Născătoarea de Dumnezeu. Deci așa petrecându-se faptele, iată că unii din cei ce păzeau mormântul au venit și au spus arhierilor cele întâmplate; iar aceștia mituindu-i cu bani, i-a înduplecat să spună că ucenicii lui Hristos au venit în timpul nopții și L-au furat. În seara acelei zile însă ucenicii fiind adunați laolaltă de frica iudeilor, și ușile fiind încuiate, a intrat Iisus la dânșii, că era cu trup nesticăcios, și ca de obicei le-a vestit lor: „Pace vouă!”. Ei, văzându-L, s-au bucurat peste măsură și au primit prin suflare, mai desăvârșită lucrarea Preasfântului Duh.

Dumnezeu să ne ajute să înțelegem până la capăt aceste lucruri și să acceptăm jertfa Lui ca răscumpărare pentru păcatele noastre și ca singura cale de a fi mântuiți și de a vedea Împărăția lui Dumnezeu!

HRISTOS A ÎNVIAT !

✠ *Pr. Paroh Constantin MILEA*
Parohia Vulcana de Sus

*„Un neam și un popor atâta prețuiește
cât a învățat!”
(Simion MEHEȚINȚI)*

HAIDEȚI, SĂ ÎNCEPEM NOI!

A trecut perioada mărtisorului, a trecut și „Ziua Femeii” (8 Martie), dar primăvara trebuie să-și intre-n drepturi, astfel că mă voi adresa tot femeilor. Deoarece chipul mamei este podoaba cea mai scumpă, care se poate așeza în sufletul unui copil, chipul mamei poate fi icoana cea mai gingașă, în care o să ne descoperim în timp. Pe vremuri, la țară, bătrânii puneau fotografiile părinților alături de icoane, nu pentru că-i îndumnezeiau, ci pentru că-i știau alături de sfinții, la care s-au închinat toată viața, cu credință.

Să ne întoarcem la tradițiile noastre creștinești și românești, care au făcut să dureze acest popor până astăzi și să le sădim și-n inimile cele curate, ale urmașilor noștri. Voi repeta, ori de câte ori este posibil, ceea ce constat, în activitatea pe care o desfășor. O să pară un amestec între educația copiilor și activitățile din gospodărie. Nu este nimic nou, dar poate tot repetând, părinții își vor schimba puțin prioritățile. O dată cu trecerea timpului, se alterează și comportamentul familiilor (fac vorbire de familiile cu copii la școală sau la grădiniță), cu toate că nici oamenii și nici familiile nu sunt cu toții/toate la fel sau nu gândesc la fel, au fiecare mediul lor, fiecare necesitățile lor, dar asta nu ne împiedică pe noi, cei de la țară, să ne ocupăm la fel ca cei de la oraș, de copiii noștri, condițiile de acum ne sunt asemănătoare, cred că nu mă puteți contrazice.

Avem însă, ceva în plus pe care părinții trebuie să-l scoată la lumină, și să-l prezinte copiilor, este vorba de puținul pământ pe care-l deține fiecare și prin care ne mai putem unii familia dacă împreună, părinți și copii, vom ieși să-l însămânțăm, apoi să scoatem buruiianul și mai apoi, tot ce trebuie până când, în toamnă, toată familia să participe la strânsul recoltei. Astfel, copiii vor deprinde tainele muncii, vor prețui ceea ce primesc și în viitor vor fi oameni gospodari, care nu vor mai cere nimic nimănui și vor ști să se gospodărească, fiecare pentru familia lui.

Iarăși un lucru pe care bătrânii noștri îl făceau, era respectarea zilei de duminică, și asta nu era tot. Cel mai important era că-și duceau copiii la biserică, cât de frumos este când un părinte își duce copilul la biserică și cât de mult bine îi este întregii familii. Părinți, încercați să mai reveniți la ceea ce făceau înaintașii noștri, că parcă le mergea ceva mai bine! Nu pot să știu secretul, dar mă gândesc, că ceea ce trăim este ceea ce ne facem singuri și cred că fiecare trăiește cum vrea să trăiască, totul depinde de ce-ți dorești și de felul cum gândești. Să lăsăm deoparte suspiciunea, frica de sărăcie și să gândim că avem cea mai frumoasă familie, iar noi, părinții suntem exemplul cel mai bun pentru copiii noștri, să le spunem că-i iubim și să-i felicităm cu fiecare ocazie.

Totul este dat pe seama lipsei locurilor de muncă sau a veniturilor insuficiente realizate de părinți, din diverse activități.

În grija mamelor cu posibilități (nu vorbim de venituri în euro, de terenuri, etc.) primează, lucruri de loc rele, aspectul fizic al membrilor familiei, mărimea locuinței și felul în care este ea modernizată, mașina cu care se deplasează, **iar apoi, grija pentru relația cu școala, biserica și autoritatea locală.**

Am ajuns la concluzia că unele dintre mămici, deși doresc binele copiilor/copilului dumnealor, posibil că preocuparea pentru a-i învăța, o consideră ca atribuție a cadrelor didactice, găsind de cuviință că pregătirea pentru școală și grija pentru a le asigura cele necesare sunt suficiente, restul rămânând să vină de la sine. Este dureros, să nu-ți faci timp pentru copiii/copilul tăi/tău. Suntem la sat, mai avem animale, păsări și alte treburi de făcut, dar acestea ar trebui să fie pe locul doi, nu invers.

Dacă întrebăm majoritatea părinților cum își programează dumnealor o zi, după câte discuții am avut cu dumnealor, vă pot spune că mai repede se vaită că nu au dat mâncare la animale la timp, că lipsurile îi determină să creadă că dacă dumnealor nu au reușit, nici copilul dumnealor nu va reuși și mai spun „noi nu avem posibilitățile lui, să-l medităm” .

Dar, dragi părinți, câte ore pe zi stați cu copilul dumneavoastră? Câte teme efectuați împreună? De câte ori îl așteptați, **dispuși** să-l ascultați ce a făcut la școală, ce consideră el că nu au știut și vrea să – l ajutați ?

Consider și repet, nu dau sfaturi nimănui, dar, personal, consider că ar trebui, mai întâi, dumneavoastră să vă faceți astfel programul, încât să includeți efectuarea temelor **zilnic** și o să rămâneți surprinși cât de greu este, cât de greu le este lor, copiilor dumneavoastră și poate astfel, o să înțelegeți că sunt lucruri pe care ei nu le-au învățat la timp sau nu le-au înțeles și de aici pleacă greutatea, că nu mai pot ține pasul cu cei care nu au/au lipsuri mai puține. Orice lucru neînțeles la timp, generează greutățile din viitor.

Mergeți împreună cu ei la cadre pregătite și solicitați - le să - i ajute să poată recupera lipsurile. Nu lăsați totul la voia întâmplării sau **NICIODATĂ** să nu gândiți „că așa cum s-a descurcat” al lui, o să se descurce și al dumneavoastră sau „aici în România tot nu au ce să facă, va merge în străinătate, unde mai este și ...”.

Gândiți, de când sunt mici, ce responsabilități mari aveți, gândiți că, dacă va reuși un copil într-o carieră, pentru care s-a pregătit, veți avea o satisfacție enormă și poate-i va ambiționa și pe alții, păcat că astfel de ambiții constructive nu mai sunt la modă.

✍ *Ortansa MIHAI*
**INSPECTOR ÎN CADRUL SERVICIULUI
PUBLIC DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ**

„Nimeni nu a murit datorită expunerii timp îndelungat la educație.”
(*Robert. M HENSEL*)

MODEL DE PROIECT DIDACTIC - GRUPĂ MARE PREGĂTITOARE PENTRU ȘCOALĂ

DATA: 28 martie 2012

EDUCATOARE: prof. *Nadia-Alina DUMITRESCU*

GRĂDINIȚA: Grădinița cu program normal „Albă ca Zăpada” Vulcana-Băi

GRUPA: Ciupercuțelor - NIVEL II

TEMA ANUALĂ: „Cine sunt/suntem?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Și noi avem drepturi”

TEMA ZILEI: „Toți copiii lumii au drepturi”

FORMA DE ORGANIZARE: activitate frontală, activitate integrată

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidarea cunoștințelor

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI:

ADP:

ÎNTĂLNIREA DE DIMINEAȚĂ cu tema: „Toți copiii au drepturi”. Salutul. Prezența. Calendarul naturii.

RUTINE: - „Vreau să fiu un copil bun.”(dezvoltarea unor sentimente de prietenie, înțelegere, altruism)”

- Gustarea

TRANZIȚII: „Trenulețul prieteniei”- mers în coloană câte unul

„Ciupercuțele”- joc de mișcare

„Dacă părinții ar fi copii” - cântec

ALA I:

ARTĂ: AP: „ Mânuțe albe, mânuțe negre, mânuțe galbene” – COLAJ – conturare, decupare, lipire

ȘTIINȚĂ: „Un copil fericit”- hartă conceptuală – desene – lucruri, ființe, situații ce fac un copil fericit

BIBLIOTECĂ: „Drepturile copilului” - realizarea unei reviste a clasei prin scrierea cu litere de tipar a drepturilor copilului învățate

ADE:

DOS: EPS: „Pantofiorii roșii” de N. CALMA - lectura educatoarei – atitudini tolerante față de copii care aparțin diferitelor confesiuni/categorii minoritare, drepturile copilului

DEC: Tema: pata de culoare; tehnica pensulei aplicate

Subiectul: „Drepturile copilului” – pictură

ALA II: „Sunt și eu copil”- dans ritmic pe fondul melodiei „O lume minunată”

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

consolidarea exprimării orale corecte din punct de vedere gramatical;
consolidarea capacității de a respecta drepturile copiilor, conform Convenției Națiunilor Unite;

consolidarea formării unei atitudini tolerante față de copii care aparțin diferitelor categorii determinate fie de etnie, mediu, cultură, religie;

consolidarea capacității de a folosi tehnici de lucru specifice picturii;

- dezvoltarea imaginației creatoare, a sensibilității artistice;

- consolidarea formării unui comportament de cooperare și bună dispoziție între preșcolari.

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

DOS: EPS:

să trăiască în relațiile cu cei din jur stări afective pozitive, să manifeste prietenie, toleranță, armonie, concomitent cu învățarea autocontrolului.

DEC:

- să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnici specifice picturii;

- să interpreteze liber, creativ lucrări plastice exprimând sentimente estetice.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

DOS: EPS:

O1 - să asculte cu atenție povestea;

O2 – să răspundă corect la întrebări referitoare la conținutul textului;

O3 – să comunice impresii în legătură cu conținutul etic al povestirii;

O4 – să analizeze comportamentul personajelor;

O5 – să adopte o atitudine nondiscriminatoare, pozitivă, față de semenii (respect, acceptare, iubire).

DEC: EAP

O1 – să utilizeze corect instrumentele și materialele de lucru în exprimarea liberă a gestului artistico-plastic;

O2 – să aplice culoarea pe suprafețe date, pentru a realiza efecte plastice originale;

O3 – să compună în mod original și personal spațiul plastic;

ALA I

BIBLIOTECĂ:

- O1 – să intuiască drepturile copiilor sugerate de imagini;
- O2 – să lipească litere de tipar date în scopul scrierii unor cuvinte;
- O3 – să povestească după imaginile date, consolidându-și astfel cunoștințele despre drepturile copilului;
- O4 – să găsească utilitate lucrării realizate;
- O5 – să coopereze cu colegii în realizarea temei propuse.

ȘTIINȚĂ:

- O1 - să realizeze o hartă conceptuală având ca element central copilul;
- O2 – să illustreze grafic concepte secundare (lucruri, situații, ființe ce fac un copil fericit);
- O3 – să descrie harta realizată.

ARTĂ:

- O1 – să contureze cu creionul palma pe suport dat;
- O2 – să decupeze conturul mâinii desenate;
- O3 – să lipească mânuțele decupate pe suportul dat;
- O4 – să lipească materiale din natură pe contur dat în scopul realizării temei propuse.

ALA II

- O1 – să adopte o ținută corporală corectă;
- O2 – să danseze respectând ritmul muzicii;
- O3 – să manifeste destindere și voie bună.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, exercițiul, demonstrația, jocul, lucrul în grup, individual, brainstorming-ul, problematizare, mâna oarbă, explicația, turul galeriei, harta conceptuală.

Mijloace de învățământ:

ALA:

Biblioteca: foi A4 cu imagini reprezentând drepturile copilului, litere decupate, lipici , perforator.

Știință: carioca, carton colorat.

Artă: autocolant, creion, carton colorat, foarfece, aracet, mălai, mac, griș.

ADE:

DOS: EPS: carte de povesti, planșe cu imagini reprezentând scene din poveste.

DEC: EAP: acuarele, pensule, foi de desen, pahar cu apă, panouri pentru expoziție.

ALA II: casetofon, CD, videoproiector, ecran, laptop.

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6/7 ani), MEC-2008;
- Revista învățământului preșcolar 1-2/2009;
- Metodica activităților instructiv - educative în grădinița de copii, G. NECULA, S. DAN, L. ROMAN, M. LUCUȘA, A. MANOLACHE, L. MATEOIU, C. PANĂ, V. TOMESCU, S. MOCANU, A. PAȘCA, E. ȘORÎȚEU, L. COJOCARU, Ed. „Gheoghe-Cârțu Alexandru”, Craiova, 2009
- Ghid de bune practici pentru educația timpurie a copiilor între 3-6/7 ani, MECT, 2008
- „Metode interactive de grup - Ghid metodic”, S. BREBAN, Editura Arves, 2006

SCENARIUL DIDACTIC

Întâlnirea de dimineață debutează cu o discuție despre drepturile copilului. Vor discuta pe baza unor imagini de la centrul tematic.

Pe parcursul întregii zile voi insufla copiilor sentimente de prietenie, acceptare, altruism (rutinele).

Noutatea zilei o reprezintă o scrisoare, adusă de un porumbel la grădiniță de dimineață, a unui copil negru. Nelson îi roagă pe copii să-l ajute în a-și îndeplini visul de a trăi cu toții în prietenie, pace și în acceptare reciprocă. Astfel, prin activitatea lor, materialele pe care le vor realiza, vor fi folosite de Nelson în lupta lui împotriva oricărei forme de discriminare.

La activitatea de EDUCAȚIE PENTRU SOCIETATE vor asculta povestea „Pantofiorii roșii” de N. CALMA, ca lectură a educatoarei, și vor discuta pe baza textului, vor extrage mesajul transmis de autorul acestuia.

Vor urca în „Trenulețul prieteniei” și vor vizita ariile de joc. Drept bilete vor primi în piept fețe de copii cu pielea albă, neagră, galbenă sau fețe vesele.

Fiecare copil va merge la atelierul de lucru în funcție de fața pe care o are în piept, trecând cu toții însă pe parcursul zilei prin aria ARTĂ, unde vor picta, având ca temă plastică pata de culoare, „Drepturile copilului”, prin folosirea tehnicii pensulei aplicate. La aria BIBLIOTECĂ vor realiza o revistă a clasei, numită „Drepturile copilului”, lipind litere de tipar date în scopul obținerii scrierii unor cuvinte ce compun titlul unor drepturi ale copilului, cuvinte sugerate de imaginile de pe foi. Apoi vor lega foile, obținând o revistă. La aria ARTĂ vor mai realiza, ca activitate practică, un colaj - „Mânuțe albe, mânuțe negre, mânuțe galbene” unde vor contura, vor decupa și lipi mânuțe sau vor lipi în conturul unei mânuțe materiale din natură - mălai, griș, mac. La aria ȘTIINȚE vor realiza o hartă conceptuală cu tema „Un copil fericit”. Aici vor desena în jurul unui copil obiecte, ființe, situații ce-l fac fericit.

În încheierea activității, se analizează produsele din fiecare arie, copiii fiind felicitați.

Vor dansa „Ciupercuțele” – joc cu text și cânt, ca moment de tranziție către o altă activitate.

La secvența ALA II, vor avea un program de dans ritmic pe melodia „O lume minunată”.

Finalul va fi realizat prin prezentarea unui POWER POINT sugestiv cu imagini ale copiilor din lumea întreagă.

✍ Nadia Alina DUMITRESCU
EDUCATOARE GRĂDINIȚA „ALBĂ CA ZĂPADA” VULCANA-BĂI

„Școala cea mai bună e aceea în care înveți înainte de toate a învăța.”

(Nicolae IORGA)

INNOVATIVE TEACHING AND LEARNING METHODS FOR REDUCING EARLY SCHOOL LEAVING

- a fost titlul cursului de formare de care am beneficiat ,prin sprijinul financiar al Comisiei Europene, în Italia, Palazzolo, martie 2012.

Dacă totul a început prin depunerea aplicației și așteptarea răspunsului (speram să fie pozitiv), cursul a început încă dinainte de a merge acolo, pentru că pe site-ul instituției organizatoare www.quartermediation.eu am găsit informații despre desfășurarea cursului, despre organizatori.

Am studiat legislația UE, rapoartele privind sistemele naționale de educație în țările UE (Euridyce), statisticile Eurostat , recomandate de organizatori pentru participarea interactivă și schimb de bune practici între cursanți.

Tema principală a cursului a fost reducerea abandonului școlar, a absenteismului. Absenteismul alimentează insuccesul școlar și reprezintă un prim pas spre abandonul școlar și părăsirea timpurie a sistemului de educație. Ca urmare , absenteismul trebuie monitorizat, prevenit și redus.

Fie ca este vorba de cei care nu frecventează grădinița, de cei care absentează nemotivat sau de cei care părăsesc țara cu familiile și abandonează școala, trebuie găsite soluții pentru a diminua și chiar a elimina aceste fenomene, mai ales în mediul rural .

Acest curs a dorit să ofere și să experimenteze exemple de bună practică, de metode inovatoare de predare și învățare utilizate în scopul de a reduce abandonul școlar timpuriu și pentru a motiva elevii pentru a finaliza învățământul obligatoriu. În timpul cursului am conștientizat mai bine dimensiunea europeană a educației și necesitatea generală de a motiva elevii să urmeze cursurile școlii. Cursul a oferit exemple de bună practică pe scară largă, idei inovatoare de predare și metode de învățare: învățarea prin practică, metode interactive, metode bazate pe TIC, iar metodele menționate au fost dezvoltate prin intermediul activităților din timpul acestui stagiu.

Am avut ocazia să cunosc experiențe internaționale în domeniul prevenirii și eradicării abandonului școlar. În urma activității de formare mi-am îmbogățit repertoriul strategiilor de motivare a elevilor, am dobândit o resursă de metode neconvenționale și interdisciplinare ce vor contribui la prevenirea abandonului/absentismului și combaterea șecului școlar.

Vreau sa deschid elevilor mei noi perspective spre viitor care nu se pot realiza fără a urma învățământul obligatoriu.

In urma cursului am dobândit competente profesionale suplimentare pentru lucrul cu copii si părinți din categorii vulnerabile si voi organizează cursuri de educație parentală. Voi folosi metodele însușite atât in predare cat si in evaluare, făcând din orele de curs o atracție pentru elevi, fără ca aceștia sa își dea seama ca ei de fapt învață si sunt evaluați si sa vina la școala permanent. Prin integrarea școlară si sociala elevii vor reuși să-și însușească cunoștințe de baza necesare, corespunzătoare vârstei care sa le permită integrarea in clasa, școala precum si un comportament social adecvat.

Colegii de curs din Finlanda, Belgia, Germania și România au interacționat pozitiv sub îndrumarea celor doi traineri români Cristina Ștefan și Ștefana Corsei.



✎ *Prof. Maria Manuela GHEORGHE*
Prof. Sorina PÎRVU
ȘCOALA VLAD ȚEPEȘ VULCANA DE SUS

„Educația este îmblânzirea unei
flăcări, nu umplerea unui vas.”
(SOCRATES)

DIN POETICA VULCĂNEANĂ

Ce-ți pot oferi copile...

Nu-i mai mare și frumos
Alt cuvânt ce spune tot.
Cât de greu sau de ușor,
Tot te-am crescut puișor.

Erai mic și gânditor
Cum vei crește-n viitor.
Ai crescut, te-ai făcut mare
Nici nu este de mirare.

Am făcut tot ce-am putut
Și nu-mi vine să le uit
Vorbele ce îmi spuneai
Când lacrimile-mi ștergeai.

Dumnezeu e cu putere,
El ne-a șters orice durere.
Omul bun și iubitor
E ușor precum un nor.

Să crești mare și frumos,
Respectuos și milos!
Iartă și vei fi iertat!
Așa să crești al meu băiat!

✍ Ionela Mădălina CHIȚU
îngrijitor la Școala „Vlad ȚEPES” VULCANA DE SUS

„Copiii nu au excelat niciodată în a asculta ce le
spun adulții, dar nu pierd nicio ocazie de a-i
imita.”

(James BALDWIN)

CUM ÎNVAȚĂ COPIII RESPECTUL

Copii sunt asemeni unor oglinzi: reflectă tot ceea ce spunem și ce facem. Se știe că 95% din ceea ce învață un copil provine din ceea ce vede. Doar 5% provine din instruirea directă. Ființele umane sunt asemeni unor dispozitive de înregistrat. **Orice cuvânt auzit, orice experiență trăită se înregistrează pentru totdeauna în subconștientul nostru.** Ori de câte ori noi, adulții, vorbim, **suntem modele pentru copiii prezenți.** Noi vorbim și ei învață. Copiii înregistrează fiecare cuvânt adresat lor sau rostit în prezența lor. **Limbajul pe care îl aud în copilărie va fi limbajul pe care îl vor folosi.**

Adesea facem greșeala de a crede că din moment ce sunt mai mici decât noi și au mai puține informații și experiențe comparativ cu noi, copiii nu au aceleași sentimente. Dar nu este adevărat. **Același comportament care ne-ar jena, umili sau răni pe noi, jenează, umilește și rănește un copil.** Când suntem răniți din punct de vedere emoțional, nu mai putem gândi. Când nu mai putem gândi, nu putem învăța, putem doar să înregistrăm. Atunci când adulții încearcă să „educe” copiii făcând apel la critică, predici moralizatoare, punerea în situații jenante, ridiculizare, directive, țipete, amenințări și lovituri, copiii nu mai pot gândi și deci nu mai pot asimila ceea ce adultul dorea să-i învețe să facă sau să nu facă; **pot doar să înregistreze modelul care li se prezintă.**

Critica cea mai des auzită în ultimul timp referitor la generația tânără este că "nu mai respectă pe nimeni și nimic." În mod ironic, **adulții încearcă deseori să-i învețe pe copii ce este respectul tratându-i în mod nerespectuos.** Copiii învață respectul sau lipsa de respect din felul în care îi tratăm și în care ne purtăm unii cu alții. **Când copiii trăiesc într-un mediu în care respectul lipsește, învață să fie lipsiți de respect.** Îi putem învăța ce este respectul doar prin exemplificarea unei atitudini respectuoase față de ceilalți și prin tratarea copiilor cu același respect pe care îl așteptăm la rândul nostru.

Întrucât copiii au fost multă vreme tratați drept cetățeni de mână a doua, "mai mici", majoritatea adulților poartă "înregistrări" ale lipsei de respect memorate în copilărie. **Atunci când comportamentul copiilor ne pune la încercare, se activează butonul "pornire" al înregistrărilor noastre și ne trezim spunând aceleași lucruri care ne-au fost spuse pe vremea când eram copii.** Oare n-am trăit fiecare experiența de a ne auzi repetând cuvintele părinților noștri, acum când am devenit noi înșine părinți? Majoritatea răspunsurilor lipsite de respect sunt atât de automatizate încât sunt rostite deja înainte să ne dăm seama ce-am spus.

Să învățăm să ne tratăm copiii cu respect necesită o schimbare în atitudine ce poate veni doar odată cu o transformare conștientă majoră cu privire la modul în care abordăm copiii și definim respectul. Copiii se nasc ca ființe umane înzestrate cu demnitate. A trata cu respect o persoană înseamnă să-i recunoști și să-I păstrezi neîntinată demnitatea. **A trata nerespectuos o persoană înseamnă să-i ataci demnitatea.**

Lipsa de respect în abordarea față de un copil e același lucru ca folosirea pedepsei fizice pentru disciplinare; "funcționează" doar atâta vreme cât suntem mai mari decât ei. **Se cuvine ca fiecare adult care dorește să fie tratat cu respect să respecte copiii.** Indiferent dacă, copiii trăiesc sau nu sub același acoperiș cu noi, ei trăiesc în aceeași lume ca și noi, iar

comportamentul lor ne poate influența și ne influențează viața. **COPILUL VA TRATA LUMEA AȘA CUM NOI TRATĂM COPILUL.**

Cum ne putem aștepta ca fiii și fiicele noastre să înțeleagă și să aplice Regula de Aur dacă îi tratăm cu mai puțin respect decât pe egalii noștri? Atunci când afirm că și copiii merită același respect ca prietenii noștri nu spun că ar trebui să tratăm copiii ca pe adulți sau că n-ar trebui să ne enervăm niciodată. *Spun doar că nu există nimic din ce ar trebui să spunem unui copil și care să nu poată fi spus în mod respectuos.*

Să rostești apăsat "sunt supărat/ă, nu-mi place acest comportament" nu înseamnă lipsă de respect; țipetele, manifestarea disprețului, punerea în situații jenante și umilirea copilului înseamnă lipsă de respect. În cazul în care nu știm dacă ceva ce am spus copilului este sau nu lipsit de respect, ne putem întreba "aș spune acele cuvinte, cu acel ton, prietenului meu?" Dacă răspunsul este nu, atunci probabil că am fost lipsiți de respect. Atunci când dăm exemplu de lipsă de respect trebuie să exemplificăm și modul în care ne cerem scuze.

Dacă suntem sinceri în dorința noastră de a-i învăța pe copii ce este respectul, trebuie să expunem, să conștientizăm și să lucrăm la eliminarea tuturor modalităților în care exemplificăm lipsa de respect. Chiar dacă nu prezentăm exemple de comportamente lipsite de respect în mod flagrant, cum ar fi critica, predicile moralizatoare, punerea în situații jenante, ridiculizarea, directivele, țipetele, amenințările și loviturile, există multe lucruri pe care le facem și spunem copiilor și care sunt practicate de atâta timp încât nici măcar nu ne dăm seama că sunt lipsite de respect. Și totuși, dacă aceleași lucruri ne-ar fi spuse sau făcute nouă, le-am eticheta ca fiind lipsite de respect.

Nu spunem, "Ce zici?" sau "Care e cuvântul magic?" prietenilor noștri, dar copiii aud aceste fraze mereu. Dacă ne așteptăm ca și copiii să spună mereu "te rog frumos" și "mulțumesc", trebuie ca noi să le spunem și să ne spunem mereu unul altuia "te rog frumos" și "mulțumesc", altminteri transmitem prin exemplul nostru că uneori se folosesc aceste formule, alteori nu.

Copiii imită ceea ce facem noi. *Dacă ne așteptăm ca ei să se poarte frumos, să împartă cu alții, să fie cinstiti, buni, respectuoși și iubitori, trebuie ca noi să facem și să fim toate aceste lucruri pentru ca ei să aibă un model pe care să-l imite.*

Copiii își imită părinții, membrii familiei, prietenii, pe cei care au grijă de ei, profesorii și ceea ce văd la TV. Cu cât copiii intră mai mult în contact cu lumea, cu atât vor fi expuși la mai multe modele. Nu putem împiedica în permanență contactul copiilor cu modele de comportament pe care nu dorim ca ei să le imite, însă *putem fi mai selectivi în ceea ce privește modelele la care îi expunem*, mai ales prin intermediul televiziunii. Întrucât în primii ani de viață părinții sunt principalele modele, trebuie să lucrăm la a reprezenta modele pentru comportamentul pe care îl așteptăm și la a nu înfățișa comportamente pe care nu le dorim la copiii noștri.

Zicalele din bătrâni "cum îți așterni, așa dormi" și "cine seamănă vânt, culege furtună" se aplică modului în care ne educăm copiii. Pentru a face trecerea de la modul de educare lipsit de respect și care se bazează pe critică, predică moralizatoare și directive la educarea prin puterea exemplului conștient și intențional este nevoie de timp, exercițiu și disponibilitate pentru a ne analiza și uneori a ne schimba comportamentul. *Gandhi a spus "Trebuie să devenim schimbarea pe care dorim s-o vedem în lume". Joseph Chilton Pearce spune "Trebuie să devenim oamenii în care dorim să se transforme copiii noștri."*

Majoritatea lucrurilor lipsite de respect pe care le spunem și le facem copiilor nici măcar nu sunt intenționate. Vechile noastre "înregistrări" se declanșează pur și simplu

automat atunci când ni se ating punctele sensibile. Este simplu să învățăm cum să vorbim despre respect prin intermediul exemplului personal intenționat; ***dificil este să ne dezvățăm de vechile modalități de abordare.*** Atunci când un copil nu se comportă în felul în care ne-am aștepta, *trebuie să ne întrebăm "Ofer un model al comportamentului pe care îl aștept din partea copilului meu?"* Când un copil se comportă într-un mod care nu ne place, trebuie să ne întrebăm "Mă comport eu astfel?" Dacă putem răspunde cu sinceritate "Nu," atunci alta este cauza acelui comportament.

Ne putem educa să ne oprim și să gândim înainte de a vorbi, amintindu-ne că tot ceea ce spunem va fi înregistrat și imitat. Putem opri sau măcar întrerupe acele vechi înregistrări și putem prezenta în mod intenționat acel tip de comportament așteptat și acceptabil din partea copiilor noștri. Când acordăm copiilor același respect pe care îl așteptăm la rândul nostru, ne învățăm copiii ce este respectul. ***Copiii învață din modul în care ne comportăm cu ei.***

Ortansa MIHAI
INSPECTOR ÎN CADRUL SERVICIULUI
PUBLIC DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ

„Fie că ești slab sau puternic e bine să știi că te poți sprijini de brațul unui prieten.”
(R. ROLLAND)

DIN CREAȚIA COPIILOR

Prietenie adevărată

Într-o zi, cinci prieteni buni se întâlnesc. Întotdeauna ei erau veseli, săritori și se înțelegeau foarte bine.

La un momentdat unul dintre ei supune:

- Aseară am stat și m-am gândit la noi. Ce înseamnă de fapt prietenia noastră și cuvântul prieten pentru mine. Voi ce credeți?

- Pentru mine prietenul este acela ce mă face să râd când sufletul îmi plânge, ce mă face să plâng de fericire, ce mă face să râd de prostiile pe care le-am făcut în timpul zilei, zice Ioana.

- Pentru mine un prieten adevărat este cel care îmi spune totul în față, îmi atrage atenție când crede că nu e în regulă și mă felicită când trebuie. Este cel ce îmi dă speranță să merg mai

departe, e lângă mine când mă bucur și când greșesc, și dacă am o problemă știu că mă pot baza pe el, spune Iulian.

- Prietenia adevărată cred că este bazată pe încredere, oricât de departe am fi, să nu se simtă, să împărtășim aceleași sentimente, cred că nu ar trebui să se uite la tine de sus, decât dacă te ridică atunci când ai căzut, a spus Elena.

- Prieten, este un cuvânt ce atârână greu în viață, e greu să găsești o persoană căreia să îi poți spune „prieten“. Cred că un prieten ar trebui să fie mereu sincer, este cel ce îți ține moral acolo sus, la locul lui sau cel care ți-l ridică, spune Raul.

- Dar tu, Denisa, ce crezi că nu ne-ai spus?

- Ioana, pentru mine prietenia înseamnă foarte mult, voi, pentru mine însemnați mult, fără voi nu aş avea caracterul ăsta, fără voi nu aş fi la locul meu, fără voi aş fi lipsit de viață, de veselie. Voi sunteți cei care m-ați învățat ce e sinceritatea, respectul, curajul, voi sunteți cei care mi-ați spus că pot să merg mai departe și să nu privesc în trecut, că el nu mai contează. Viitorul trebuie să-l aranjăm, să punem cărămizi noi. Tu, Ioana, fiind mai mare, mi-ai fost ca o mamă care mă ascultă și mă ajută. Elena, îmi ești ca o soră, iar voi, băieți, ca doi frați pe care i-am iubit, îi iubesc și sunt sigură că îi iubi în continuare.

- Cred că spun în numele fiecărui „mulțumim“, Și tu, nouă, ne ești ca o soră.

Prietenia este cea mai frumoasă comoară cu care te poți mândri, prietenul este acela care nu te judecă, este cel căruia poți să îi spui orice, fără să îți fie teamă că te va trăda. Atunci când ai un prieten adevărat, cu siguranță viața ta e mai frumoasă, te sprijină, te ajută să te ridici, să treci mai departe și poate chiar să uiți. Pentru un prieten adevărat aş renunța la multe, poate chiar la tot. Doi prieteni adevărați cred că trebuie să semene, nu fizic, ci sufletește. Când îl jignești pe unul dintre ei și celălalt se va simți jignit. E ca și cum ar fi două persoane într-una, este acea persoană care, indiferent de ce zici îți i-a apărarea și crede în tine, crede că ești nevinovat și te susține până la capăt. O prietenie adevărată ar trebui să treacă peste orice obstacol, să treacă peste orice comentariu din afară, să rămână alături indiferent de consecințe.

În viață trebuie să ai mult, foarte mult noroc, să găsești un prieten, măcar un prieten adevărat.

Pentru mine asta înseamnă prietenie adevărată și un prieten adevărat.

Ioana Izabela DOBRESCU
CLASA A VII-A
Școala „Ion MAREȘ” VULCANA-BĂI

*„Odată ce ai zburat, vei păși pe pământ cu ochii
ațintiți la cer.”
(Leonardo DA VINCI)*

LEONARDO DA VINCI – 560 DE ANI DE LA NAȘTEREA PICTORULUI ȘI SAVANTULUI ITALIAN (1452)

Leonardo s-a născut la 15 aprilie 1452, într-o sâmbătă, într-o casă, nu departe de Florența, în mica localitate Vinci (Anchiano). Există îndoieli referitoare la originea și la profesia părinților lui. Unele surse spun că tatăl său, Don Ser Piero, era moșier, altele că era notar. Iar despre mama lui, Caterina, unele surse spun că era fie servitoare sau fată de țărani săraci, fie sclavă arabă.

Din cauza faptului că starea socială a părinților lui Leonardo era atât de diferită, ei nu s-au putut căsători unul cu celălalt

Leonardo învățase acasă să citească și să scrie italiana și în oarecare măsură latina, avea cunoștințe de matematică și muzică (învățase să cânte la liră), dar dat fiind faptul că era copil nelegitim (acești copii din flori purtau numele popular de „bastard”, fapt ce va influența viața lui Leonardo), era împotriva legii să meargă la o universitate.

Nu au rămas multe informații despre copilăria lui Leonardo, dar există un indiciu referitor la cum a început să picteze. Într-o zi un sătean a dorit ca tatăl său, Pietro, să-i decoreze un scut pentru a-l vinde la Florența. Acesta i-a dat fiului său să îl decoreze, iar Leonardo a pictat un dragon puternic, ce părea a ieși din desen. Tatăl său a amuțit în fața picturii băiatului și i-a dat săteanului alt scut, iar lucrarea fiului său i-a arătat-o lui Andrea del Verrocchio, proprietarul unui atelier renumit. Când a văzut lucrarea, acesta a dorit să-l cunoască imediat pe Leonardo. Astfel a debutat la 14 ani celebrul pictor.



Nu există nici o dovadă să fi avut relații intime sau strânse prietenii cu femei. Toată viața el s-a înconjurat cu băieți frumoși, fapt reflectat și în arta sa. Criticii de artă contemporani cât și cei moderni au presupus că era homosexual.

În perioada 1495-1498 realizează o mare compoziție murală, „Cina cea de Taină”. Aceasta a fost realizată în fosta sală de mese a mănăstirii dominicane „Santa Maria delle Grazie” din Milano, atingând culmea măiestriei sale artistice. Spre deosebire de alți pictori care, în redarea acestui subiect, înfățișau clipa în care Iisus anunță că va muri în curând, Leonardo reprezintă desfășurarea dramatică ce urmează rostirii cuvintelor „Unul dintre voi mă va vinde”, moment în care Apostolii, ce și-au revenit din surpriza primei clipe, își exprimă în mod diferit revolta lor sufletească, iar Iuda cuprins de panică schițează un gest de apărare.

Din anul 1499, Leonardo își începe seria peregrinărilor în diferite orașe ale Italiei. Trece prin Mantova (1499) unde se află Isabella d'Este, căreia îi execută portretul. La Venetia rămâne câteva luni, apoi se întoarce în 1501 la Florența, unde expune cartonul viitoarei compoziții „Sfânta Ana, Madonna, Pruncul și

San Giovannino" (*Sant'Anna, la Madonna, il Bambino e San Giovannino*), trezind admirația tuturor.

În martie 1503 Leonardo a început să lucreze celebrul portret cunoscut sub numele de Gioconda sau *Mona Lisa* expusă astăzi la Muzeul Luvru din Paris. Leonardo era foarte atașat de acest tablou, purtându-l mereu cu sine. Pictorul și istoricul de artă Lomazzo scrie că „Leonardo nu l-a terminat pentru că nu știa niciodată dacă nu mai avea ceva de spus... mereu se întorcea să lucreze la el, niciodată nu i se părea că l-a terminat". Trăsăturile fine ale femeii reprezentate redau o mobilitate permanentă, o curgere neîntreruptă a stărilor sufletești de o mare diversitate, cu un zâmbet misterios care oricând te aștepti să se accentueze, să se atenueze sau poate chiar să dispară. Se spune că Leonardo, pentru a întreține în timpul lucrului fugitivul zâmbet al modelului, punea să i se cânte o muzică de o deosebită suavitate.

În octombrie 1515, regele Francisc I al Franței a intrat în Milano și, atras de puternica personalitate a lui Leonardo, l-a invitat în Franța, astfel că artistul, însoțit de Francesco Melzi, părăsește în toamna anului 1516 Italia și se stabilește în Franța, la Castelul Amboise, în micul conac Clos-Lucé.

În acel timp, în arta franceză se dezvoltă un puternic curent italianizant, luptând împotriva influenței artei din Flandra. Leonardo a întărit, prin prezența sa, prestigiul artei și culturii Renașterii italiene în Franța.

În timpul șederii sale la Amboise, Leonardo a realizat o serie de desene de un puternic dramatism, redând fenomene de dezlănțuire a forțelor naturii, furtuni, ruperi de nori, cataclisme. Totuși, în primele luni ale anului 1519, sănătatea i s-a deteriorat în urma unui atac vascular cerebral. Cu partea dreaptă a corpului paralizată, este ținut la pat, iar în ziua de 2 mai 1519 inima sa a încetat să mai bată.

Fiind la confluența atâtor curente care se înfruntau, era firesc ca personalitatea lui Leonardo, chintesență a epocii sale, să conțină în ea contradicții, compromisuri uneori. În timp ce uitarea a acoperit patimile mărunte și faima lipsită de fundament a potențaților contemporani lui, a rămas neatinsă gloria creației lui Leonardo în slujba vieții și a concepțiilor sale de larg orizont.

✍ **prof. Petra MICULESCU**

„Împărat sau om de rând, cel mai fericit
este cel ce-și găsește fericirea acasă.”
(J.W. von GOETHE)

DINTRE CELE MAI FRUMOASE POEZII

DOR DE TATA

(autor anonim)

Când sunt copiii noștri mici
Noi pentru ei suntem TĂTICI
Ce gingaș e, și sună bine:
TĂTICULE, mi-e dor de tine!

Dar anii trec și deodată
Nu mai ești TĂTIC, acum ești TATĂ,
Dar și așa tot sună bine:
TATĂ, ...îmi este dor de tine!

Dar cresc, nu le mai ești pe plac,
Din TATĂ, tu devii BABAC
Și vorba sună trist și gol:
BABACULE, ...mai dă-mi un pol!

Dar viața e un foc de paie
Și vrei nu vrei, ajungi TATAIE;
Iar vorba ta, în răs e luată:
TATAIE,... ia mai las-o baltă...!

Și-n anii care-ți mai rămân
Te vor numii doar „ĂL BĂTRÂN”...
Și vorba lor te năucește -
BĂTRÂNE,... ce-ți mai trebuiește?

Copile, tu să ai știință,
Am fost un tată cu credință
Și din puțin, de-a fost să fie,
Eu am răbdat, și ți-am dat ție...

Dar fă-mi, te rog, o bucurie:
La cimitir, de vii la mine
Să-mi zici ca în copilărie -
TĂTICULE, mi-e dor de tine....

„Cunoașterea este viața spiritului, efortul constant de adaptare la realitate, efort adesea dureros și dificil, mereu reînnoit fără odihnă.”
(P. LANGEVIN)

ȘTIATI CĂ...

- ✓ Cel mai hrănit fruct din lume este avocado. El asigură 2500 de calorii la 1 kg?
- ✓ În Japonia există un soi unic de nuc: fructele sale au o formă perfectă de inimă?
- ✓ Fructele culese dimineața sau seara sunt mai gustoase decât cele culese la amiază?
- ✓ În era devoniană a apărut un arbore care a schimbat fața Terrei: Archaeopteris (a nu se confunda cu Archaeopterix - prima pasăre fosilă), un fel de hibrid între brad și ferigă, al cărui trunchi avea 30 de metri înălțime și un metru diametru?
 - ✓ Rădăcinile și perişorii absorbanți ai secarei, puse cap la cap, formează un fir care poate înconjura România?
 - ✓ Trandafirii conțin mai multă vitamina C decât majoritatea legumelor și fructelor?
 - ✓ Cea mai mare floare din lume aparține plantei Rafflesia arnoldi, are 1 m în diametru, 7 kg în greutate, iar petalele sale cresc până la 1 m în lungime și 2.5 cm în grosime? Floarea are miros de cadavru.
 - ✓ Baobabul (Adansonia digitata) este unul dintre cei mai longevivi copaci din lume? El trăiește între 2000 și 5000 de ani. Deține recordul mondial în ceea ce privește creșterea: 2 cm/h. Are o înălțime de 12 m și un diametru mediu de 12 m. Tulpina este bulboasă și umplută cu o materie pulpoasă numită "pâinea maimuțelor". Florile sunt polenizate de lilieci. Rădăcinile acestei plante se pot răsfiira la 100 m în toate direcțiile.
 - ✓ Trunchiul pinului este întotdeauna înclinat spre sud? După acest semn poți determina punctele cardinale?
 - ✓ Tulpina nufărului alb de baltă poate atinge 4-5 metri? Floarea se ofilește imediat ce este ruptă, chiar dacă este pusă în apă.

Culese de:
✍ prof. **Mihai MICULESCU**

„Esențială este întrebuințarea vieții, nu
durata sa..”
(SENECA)

SĂ NU UITĂM SĂ LE SPUNEM LA MULȚI ANI!

**LOCUITORII COMUNEI VULCANA-BĂI
NĂSCUȚI ÎN LUNA APRILIE**

1 aprilie

Gheorghe ȘETREANU

Gheorghe MITRESCU

Vasilica ȘTEFAN

Vasile SARU

Aurora BĂLAȘA

Aurelia ȘERBAN

Rodica CIOCAN

Ioan POPESCU

Serghe MILEA

Mihăiță OPROIU

Florina DOBRESCU

Vasilica STÎNGACIU

Adela MITRESCU

Valentin-Ionuț MITRESCU

Ion-Lucian DOBRESCU

Andres-Cristian MITRESCU

2 aprilie

Floarea ARON

Vasile GRECU

Maria IANCU

Filofteia OPREA

Marian STOIAN

Marius-Daniel NEGULESCU

Gabriela STOICA

Vlăduț-Cristian BOBLEACĂ

3 aprilie

Olimpia MICULESCU

Adrian OACHEȘU

Laurenția TUDOR

Vasile SAVU

Ion SAVU

Maria-Magdalena DUMITRU

Maria BOBLEACĂ

Filareta SARU

Florin NEAGA

Nicoleta STÂNGACIU

Gheorghe-Florin MITRESCU

4 aprilie

Anola MITRESCU

Florea CRĂCIUN

Neonila ȘERBAN

Romeo POPESCU

Roberta STOIAN

Vasile STOICA

Liviu-Andrei-Cătălin BĂLAȘA

Florina-Alexandra OAIE

5 aprilie

Steliana NICOLĂESCU

Dorina PIOARU

Maria SPÎNU

Mihaela MIHĂLCESCU

Mădălina ZAHARIA

Emanuel SAVU

Andreea-Emilia PETRESCU

Constantin-Ciprian ILIE

6 aprilie

Avida MARINESCU

Ion STÎNGACIU

Iulian BÎRLIGEANU

Florian POPESCU

Cosmin-Vasile MILEA

David-Marian SUSAI

7 aprilie

Gheorghe ILIE

Egiziu ȘERBAN

Luminița ILIE

Romică-Iulian SARU

Antonio-Florin STOICA

8 aprilie

Eufrosina NEAGA
Ion NEAGA
Ilie STOIAN
Ion-Justin ŞETREANU
Ion-Răzvan FĂŞIE

9 aprilie

Maria MIHAI
Maria ZAMFIRESCU
Dumitru STOICA
Elena MOCANU
Gheorghe GHEORGHE
Ioana-Roxana MANTA
Daniel-Georgian GHEORGHE

10 aprilie

Eugeniu IONESCU
Sever MITRESCU
Grigore FĂŞIE
Larisa BADEA
Cristina-Mădălina ENESCU
Alexandra-Nicoleta SÂRBU
Ana-Maria POPESCU
Ana-Maria ŞETREANU

11 aprilie

Floarea VASILE
Viorica OPREA
Vasile GOGU
Florentina BURCĂ
Dănuţ GHEORGHE
Ramona-Victoria DUMITRU
Robert-Giorgian GHEORGHE
Christian-Ionuţ SAVU

12 aprilie

Maria MITRESCU
Elena PUIESCU
Cornel DRĂGHICI
Elena ARON
Elivia MIHAI
Vasile FĂŞIE
Corneliu-Daniel TUDOR
Eugen NECŞOIU

Andrei-Sorin NEAGA

13 aprilie

Dumitru GAFIŢOIU
Gheorghita POPESCU
Caliopia CIOCAN
Alexandru ILIE
Lucia-Violeta POPESCU
Ion OPREA
Constantin DOBRESCU
Florentina OPINCARU
Paul Cristian NICA
Patricia STREULEA

14 aprilie

Gheorghe MITRESCU
George BĂLAŞA
Mircea BĂLAŞA
Corneliu BURCĂ
Mariana ŞERBAN
Constantin SAVU
Mariana BĂLAŞA
Costin-Leonard PURGHEL
Andrei GAFIŢOIU
Iulia-Rosaura MITRESCU

15 aprilie

Emilia MILEA
Dumitru MOREANU
Florina MITRESCU
Maria ŢÎRGHEŞ
Florina BANU
Ana-Florina TRONECI
Gheorghe-Cristian BURCĂ
Ştefan-Daniel DOBRESCU
Vasile-Sebastian SAVU

16 aprilie

Floarea MILEA
Ion POPESCU
Florica BOBLEACĂ
Florian VASILE
Marian-Claudiu ARON
Ion NECŞOIU
David-Florin CIOCODEICĂ
Elena-Raluca ŢÎRGHEŞ

Georgiana-Lucica SARU
Emil-Adelin DOBRESCU

17 aprilie

Maria FĂȘIE
Ioan PARASCHIVA
Vasilica ȘERBAN
Nicolae MILEA
Elena ILIE
Marcela BĂLAȘA
Vasile STAN
Simona ANTOFIE
Adriana-Loredana FLOREA

18 aprilie

Vasilica UȚA
Avida MOROE
Vasile DRĂGHICI
Ioan STÎNGACIU
Gheorghe SMARANDA
Florin STOICA
Gianina DOBRESCU
Andra-Stephanie CONCRUZ

19 aprilie

Manina GAFIȚOIU
Vasile UDROIU
Ion ȘTEFAN
Florentina-Elena ZEGHERU
Mihaela-Cosmina MIHĂLCESCU
Petruța-Raluca MIHĂLCESCU

20 aprilie

Marieta MOREANU
Valeria FĂȘIE
Avian PETRESCU
Ion Daniel SAVU
Daniel DOBRESCU
Adina DÎNGEANU
Vasile UDROIU
Robert-Valentin MOROE
Laurențiu-Sebastian NECȘOIU

21 aprilie

Felicia OANCEA
Valeria STOICA

Petre DOBRESCU
Cornel STANA
Irina LĂCĂTUȘ
Ionuț-Valter NEAGA
Mihai-Liviu STOIAN
Georgian-Adrian STANCIU
Ion-Georgian FĂȘIE

22 aprilie

Elena MITRESCU
Gheorghe POPESCU
Ion SMARANDA
Loredana STĂNESCU
Mihai BĂLAȘA
Victoria-Florentina PIOARU

23 aprilie

Gheorghe FĂȘIE
Elisabeta ȚUȚUIANU
Georgel DRAGOMIR
Georgeta MITRESCU
Georgeta OACHEȘU
Georgiana-Cornelia BÎRLIGEANU
Georgian NEAGA
George SĂVULESCU
Georgeta NEAGA
Gheorghe Florin ILIE
Georgiana-Alice VLĂDESCU
Denisa-Georgiana POPESCU

24 aprilie

Elisabeta POPESCU
Emilian PIOARU
Emil ȘETREANU
Vasile ARON
Constantin GHERGHIN
Mircea-Bogdan TRONECI
Carmen-Ximena NEGULESCU

25 aprilie

Floarea PÂRVU
Elena STÂNGACIU
Ion ION
Elena-Mioara OANCEA
Camelia CIOCAN
Gheorghe MOREANU

Cristina STÎNGACIU
Marina DRĂGUȚ
Marcu-Georgian MEDREGA
Marian-Alexandru ANTOFIE
Ionuț-Marian DINIȘOR
Georgian-Alexandru SAVU

26 aprilie

Pericle OPROIU
Ioan-Florian GHERGHIN
Ion BĂLAȘA

27 aprilie

Gheorghe ZEGHERU
Florina POPESCU
Maria-Mihaela FĂȘIE

28 aprilie

Constantin IONESCU
Vasilica DUMITRU
Constanța CONDOR

Elena-Gabriela SĂVULESCU
Vasile-Ciprian ȘETREANU

29 aprilie

Danil MANTA
Cecilia BADEA
Gheorghe MOROE
Claudiu DRĂGHICI
Mihai-Alexandru VORNICU
Ionuț-Gabriel ANTOFIE
Adelin-Virgiliu VLĂȘCEANU

30 aprilie

Maria BADEA
Gheorghe GRECU
Mihai TOMESCU
Emil LĂCĂTUȘ
Gheorghe MIHAI
Ionela-Mădălina CHIȚU
Ileana STOIAN
Daniela ENESCU

*„Conștiința vieții prețuiește mai mult
decat viața.”
(Fiodor DOSTOEVSKI)*

ACTE ȘI FAPTE DE STARE CIVILĂ, ÎN CURSUL LUNII MARTIE:

NAȘTERI:

- SAVU Christian Ionuț - n. 11.05.2009

DECESE:

- ✓ TRONECI N. Gheorghe – n. 20.09.1946 – d. 06.03.2012;
- ✓ BADEA N. Virgil – n. 20.05.1966 – d. 18.03.2012;
- ✓ DRĂGHICESCU Vilson – n. 10.11.1924 – d. 17.03.2012

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

*Pompilia BĂJENARU – bibliotecar,
Maria MOREANU – consilier juridic,
Dionisie BURCĂ – secretar
Adrian FĂȘIE – administrator IT*